

Μνημόσυνο για τα θύματα του Ολοκαυτώματος του Νησίου Ημαθίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Το Σάββατο 14 Μαρτίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Ιερό Ναό των Αγίων Αναργύρων Νησίου. Στο τέλος τελέστηκε Μνημόσυνο για τα θύματα του Ολοκαυτώματος του χωριού.

“Πρέπει ωστόσο να μην δειλιάζουμε, αλλά να προσευχόμεθα με πίστη και θέρμη στον Χριστό και να τον παρακαλούμε να μας λυτρώσει από αυτή τη δυσκολη κατάσταση που αντιμετωπιζουμε. Συγχρόνως όμως θα πρέπει οπωσδήποτε να τηρούμε με αυστηρότητα όλες τις οδηγίες της πολιτείας και των ειδικων επιστημονων, όπως συστηνει και η Εγκύκλιος της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος, για την ατομική καθαριότητα και υγιεινή, ώστε να μην εκθέτουμε σε κίνδυνο ούτε τον εαυτό μας ούτε τους αδελφούς μας. Είναι ευθύνη μας να υπακούουμε στις αρχές για να προστατεύσουμε την υγεία μας και τη δημόσια υγεία, εφαρμόζοντας τα απαραίτητα μέτρα προφυλάξεως, παρallah με την

προσευχή μας προς τον Θεό που θα πρέπει να είναι εντονότερη αυτή την περίοδο”, τόνισε στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ

«Έρχεται πρὸς αὐτόν λεπρός, πα-ρακαλῶν αὐτόν καί λέγων ὅτι ἐάν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι».

Στὴν ἀρχὴ τῆς δημόσιας ζωῆς τοῦ Χριστοῦ μᾶς μετέφερε τό ση-με-ρινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα πε-ρι-γράφοντάς μας ἓνα ἀπὸ τὰ θαύ-ματα τοῦ Χριστοῦ.

Ὁ Χριστὸς κή-ρυτ-τε στίς Συνα-γω-γές τῆς Γαλι-λαί-ας καί πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν πλησίαζαν καί τὸν πα-ρακαλοῦσαν νά θερα-πεύ-σει εἴτε τοὺς ἴδιους εἴτε τοὺς οἰκείους τους ἀπὸ διάφορες ἀσθέ-νεις.

Ὁ σημερινὸς ὅμως ἀσθενὴς εἶχε μία φοβερὴ ἀσθένεια πού ἐξαιτίας τῆς μεταδοτικότητός της κρατοῦ-σε ὅσους ἔπασχαν ἀπὸ αὐτὴν μα-κριά ἀπὸ τίς κατοικημένες περιο-χές καί τοὺς συνανθρώπους τους. Ἦταν λεπρός καί γι’ αὐτό πλησία-σε τὸν Χριστό μέ συστολή καί τὸν παρακάλεσε λέγοντάς του: «ἐάν θέ--λεις μπορεῖς νά μέ καθαρίσεις» ἀπὸ αὐτὴ τὴ μολυσματικὴ ἀσθέ-νεια πού μέ ταλαιπωρεῖ καί μέ κά-νει νά ὑποφέρω.

Ἡ συστολή τοῦ λεπροῦ καί ἡ δια-κριτικὴ παράκληση πού ἀπευθύνει πρὸς τὸν

Χριστό δέν όφείλονται στό γεγονός ότι άμφιβάλλει γιά τή δυνατότητα τοῦ Χριστοῦ νά τόν θε--ραπεύσει. Τό «έάν θέλεις μπο-ρεῖς» δέν σημαίνει ότι δέν πι-στεύει στή δύναμη τοῦ Ἰησοῦ. Γι' αὐ-τό καί ὁ Χριστός, πού ὡς καρ-δι-ο-γνώστης γνωρίζει τά μύχια τοῦ κάθε ἀνθρώπου, δέν τόν ρωτᾷ ἂν πιστεύει οὔτε τοῦ λέγει, ὅπως ἔκα-νε σέ ἄλλες περιπτώσεις, «κατά τήν πίστη σου γενηθήτω σοι», ἄς γίνει, δηλαδή, ἀνάλογα μέ τήν πί-στη του, ἀλλά τόν πιάνει ἀπό τό χέ-ρι καί τοῦ λέει: «ναί, θέλω νά καθαρισθεῖς». Καί ὁ λεπρός καθα-ρί-ζεται ἀμέσως καί θεραπεύεται τελείως ἀπό τήν ἀσθένειά του.

Τό θαῦμα αὐτό τῆς θεραπείας τοῦ λεπροῦ τῆς σημερινῆς εὐαγγε-λι-κῆς περικοπῆς μᾶς ὑπενθυμίζει τρεῖς μεγάλες ἀλήθειες.

Ἡ πρώτη εἶναι ότι ὁ Χριστός δέν θέλει νά ταλαιπωροῦνται οἱ ἄν-θρ-ω-ποι ἀπό τίς ἀσθένειες, οἱ ὁποῖ-ες εἰσῆλθαν στή ζωή μας ὡς συ-νέπεια τῆς πτώ-σεως τῶν πρωτο-πλά-στων, καί ἔχει τή θέληση καί τή δύναμη νά θερα-πεύσει ἀπό αὐ-τές ὅσους τοῦ ζη-τοῦν μέ πίστη καί μέ ταπείνωση τήν ἴαση.

Ἡ δεύτερη ἀλήθεια εἶναι ότι ὁ Χριστός περιβάλλει τόν ἄνθρωπο μέ ἀπέ-ρα--ντη ἀγάπη καί συμπόνια καί μᾶς τό ἀποδεικνύει τό γεγονός ότι δέν θεραπεύει τόν λεπρό ἀπλῶς μέ τήν ἐντολή του, ἀλλά τόν πιάνει ἀπό τό χέρι, ἂν καί ἦταν ἀπαγο-ρευ-μένο στους Ἑβραίους νά ἀγγί-ζουν τούς λεπρούς γιά νά μήν μο-λυν-θοῦν.

Καί ἡ τρίτη ἀλήθεια εἶναι ότι γιά νά γίνουμε ἀποδέκτες τῆς θερα-πεί--ας καί τῆς ἰάσεως πού προσφέ-ρει ὁ Χριστός πρέπει νά τοῦ τό ζη-τοῦμε καί νά πιστεύουμε ότι

μπο-ρεῖ νά μᾶς θεραπεύσει.

Αὐτές τίς τρεῖς ἀλήθειες πού μᾶς διδάσκει τό σημερινό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα εἶναι ἀπαραίτητο νά τίς ἔχουμε πάντοτε ὑπόψη μας, ἰδιαίτέρως ὅμως αὐτές τίς ἡμέρες πού ἡ ἐπιδημία ἡ ὁποία ἔχει ἐν-σκή-ψει καί στήν πατρίδα μας καί σέ ὅλο τόν κόσμο καί ἔχει ἀπο-κλεί-σει τούς ἀνθρώπους τόν ἕναν ἀπό τόν ἄλλον ἐξαιτίας τοῦ κινδύ-νου τῆς διασπορᾶς τοῦ ἰοῦ καί τῶν συνεπειῶν του, κυρίως ὅμως τούς ἀδελ-φούς μας μεγαλύτερης ἡλι-κίας καί ὅσους ἀνήκουν σέ εὐ-πα-θεῖς ὁμά-δες καί πρέπει νά προσέ-χουν ἰδιαίτερα. Πρέπει ὥστόσο νά μήν δειλιάζουμε, ἀλλά νά προσευ-χόμεθα μέ πίστη καί θερμή στόν Χριστό καί νά τόν παρακαλοῦμε νά μᾶς λυτρώσει ἀπό αὐτή τή δύ-σκολη κατάσταση πού ἀντιμετω-πί-ζουμε.

Συγχρόνως ὅμως θά πρέπει ὅπως-δήποτε νά τηροῦμε μέ αὐ-στη-ρότητα ὅλες τίς ὁδηγίες τῆς πολιτείας καί τῶν εἰδι-κῶν ἐπιστη-μό-νων, ὅπως συ-στή-νει καί ἡ Ἐγκύ-κλιος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλ-λά-δος, γιά τήν ἀτομική καθαριό-τη-τα καί ὑγιεινή, ὥστε νά μήν ἐκθέ-τουμε σέ κίνδυ-νο οὔτε τόν ἑαυτό μας οὔτε τούς ἀδελφούς μας.

Εἶναι εὐθύνη μας νά ὑπακού-ου-με στίς ἀρχές γιά νά προστατεύ-σου-με τήν ὑγεία μας καί τή δημό-σια ὑγεία, ἐφαρμόζοντας τά ἀπα-ραί-τητα μέτρα προφυλάξεως, πα-ράλ-ληλα μέ τήν προσευχή μας πρὸς τόν Θεό πού θά πρέπει νά εἶναι ἐντονότερη αὐτή τήν περίο-δο.

Ἡ σημερινή ὅμως θεία Λειτουργ-γία εἶναι ἀφιερωμένη στούς πατέ-ρες μας, στούς ἡρωικούς προγό-νους μας, πού ἔδωσαν τή ζωή τους γιά τήν ἀπελευθέρωση τῆς Μακε-δονίας καί πλήρωσαν βαρύ τίμημα μέ τό ὀλοκαύτωμα τοῦ χωριοῦ μας, σάν σήμερα, στίς 14 Μαρτίου τοῦ 1906, τό ὁποῖο προκάλεσαν οἱ Βούλγαροι πού ἤθελαν ἡ Μα-κε-δο-νία μας νά εἶναι βουλγαρική καί ὄχι ἐλληνική.

Τιμοῦμε τή μνήμη τους καί τή θυ-σία τους καί παρακα-λοῦμε τόν Θεό νά ἀναπαύσει τίς ψυχές τους ἐν χώρᾳ ζώντων καί νά προστα-τεύει πάντοτε τήν πα-τρίδα μας ἀπό κάθε ἐχθρό καί ἀπό κάθε δύ-σκολη περίσταση, καί νά μᾶς ἐνι-σχύει γιά νά κάνουμε καί ἐμεῖς πᾶ-ντοτε τό χρέος μας ἀπέναντι στήν πατρίδα μας, ὅπως καί οἱ πατέρες μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK